

Den 23. marts 1990

Skatteministeriet, departementet

Til Folketingets Skatteudvalg

Ad forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger (Rateforsikring som risikoforsikring, fordeling af pensionsafgift mellem Færøerne og Danmark, bonus m.v.)

I skrivelse af 9. februar 1990 (L 144 – bilag 4) har Assurandør-Societetet rettet henvendelse til udvalget om de foreslåede ændringer af bestemmelserne om den skattemæssige behandling af bonus og efterbeskatning af privat tegnede pensionsordninger. Endvidere indeholder henvendelsen forslag til et par yderligere justeringer af pensionsbeskatningsloven.

Jeg skal i den anledning bemærke følgende, idet jeg henviser til de enkelte punkter i henvendelsen:

Ad pkt. 1

Jeg har med glæde bemærket, at Assurandør-Societetet ser med stor tilfredshed på lovforslagets § 1, nr. 2, og § 1, nr. 5.

Ad pkt. 2

Assurandør-Societetet slår til lyd for en ændret affattelse af lovforslagets bestemmelser om beskatningen af bonusudbetalinger.

Efter den gældende lov betales der alene afgift af bonusbeløb, der udbetales samlet, når forsikringen bliver virksom, ophæves eller bortfalder. Andre bonusudbetalinger medregnes til den skattepligtige indkomst. Hvis bonus tilskrives forsikringen, udløser tilskrivningen hverken skatte- eller afgiftspligt.

For kapitalforsikringer bibeholder lovforslaget den gældende regel om, at der alene skal betales afgift ved samlet bonusudbetaling, når kapitalforsikringen bliver virksom.

For pensionsforsikringer med løbende udbetalinger samt rateforsikringer i pensionsøjemed foreslås den gældende regel ændret, således at bonusudbetalinger vedrørende disse forsikringer altid skal medregnes i den skattepligtige indkomst.

Forslaget sikrer, at bonusudbetalinger beskattes på samme måde som de øvrige udbeta-

linger fra pensionsforsikringer. Jeg vil gerne understrege, at forslaget bl.a. er affødt af, at Finanstilsynet og Assurandør-Societetet gjorde opmærksom på, at den almindelige opfattelse blandt forsikringsselskaber havde været, at samlede bonusudbetalinger fra en pensionsordning med løbende udbetalinger skulle medregnes til den skattepligtige indkomst. Efter Finanstilsynets og Assurandør-Societetets opfattelse kunne de gældende regler, hvorefter samlede bonusudbetalinger normalt kun er afgiftspligtige, have store og utilsigtede virkninger, idet den kunne forlede til, at pensionsordninger med løbende udbetalinger efterhånden blev omdannet til ordninger med meget store sumudbetalinger af bonus, således at der i realiteten i højere grad var tale om en kapitalpension.

Assurandør-Societetet gør opmærksom på, at lovforslagets § 1, nr. 10, ikke bør gælde, når der udbetales bonus i forbindelse med at forsikringen bliver virksom ved død.

Heri er jeg enig og jeg vil ved 2. behandling af lovforslaget stille et ændringsforslag.

Assurandør-Societetet foreslår, at ikrafttrædelsesreglen i lovforslagets § 2, nr. 3, affattes således, at aftale om samlet bonusindbetaling indgået inden 1. januar 1990, også tillægges betydning, selvom aftalen ikke fremgår af en police, men er indgået særskilt. Jeg kan tilslutte mig dette ønske, hvorom jeg vil stille ændringsforslag ved 2. behandling af lovforslaget.

Assurandør-Societetet foreslår endvidere, at lovforslagets § 1, nr. 10, indarbejdes i lovforslagets bestemmelser om »ophævelse i utide«. Jeg kan ikke gå ind for denne tanke, der vil medføre en uhensigtsmæssig sammenblanding af de tilfælde, hvor en pensionsordning hæves i utide, og de i lovforslaget omhandlede situationer, hvor dette ikke er tilfældet. Det må iøvrigt efter min mening være mest praktisk for såvel selska-